

مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبْرٍ كُلَّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ: تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». "خوک چې د هر لمانځه په پای کې درې دېرش ئلي سبحان الله، درې دېرش ئلي الله اکبر ووايي نو دا نهه نوي شول، او د سلو د پوره کولو لپاره يې: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" ووايي نو د هغه گناهونه به وبخښل شي، که خه هم د سمندر د زګ په خېر وي

ابوهريره رضي الله عنه له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه روایت کوي: «مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبْرٍ كُلَّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ: تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». "خوک چې د هر لمانځه په پای کې درې دېرش ئلي سبحان الله، درې دېرش ئلي الله او درې دېرش ئلي الله اکبر ووايي نو دا نهه نوي شول، او د سلو د پوره کولو لپاره يې: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" ووايي نو د هغه گناهونه به وبخښل شي، که خه هم د سمندر د زګ په خېر وي

[صحيح] [مسلم روایت کړی د]

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: چا چې له فرض لمانځه وروسته: درې دېرش ئلي "سبحان الله" وویل چې دا له نېمګړتیاوه خخه د الله جل جلاله د پاک بیانول دي. او درې دېرش ئلي يې "الحمد لله" وویل چې دا له محبت او تعظیم سره د کمال په صفتونو د الله تعالى یادول دي. او درې دېرش ئلي "الله أكبر" ویل چې (معنا يې) له هر شي خخه د الله جل جلاله لوېي بیانول دي. او سل عدد د دی ذکر په ویلو سره پوره کېري: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» چې معنا يې ده: له الله پرته بل حق معبد نشته، هغه یو دي شریک نه لري، او هغه پاک ذات لره یوازې بشپړه واکمني ده، هغه له نورو پرته د محبت او تعظیم سره د شنا او ستایني وردي، او دا چې هغه قادر دي او هېڅ شي یې نه شي عاجز کولاي. نو چا چې دا (ذکر) ووايي گناهونه یې پاک شول او وبخښل شول، که خه هم د هغه سپین څګ په خېر ډېر وي چې د سمندر د اوږو په سر د څېو او هیجان پر مهال راپورته کېري.

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

